Οἰταῖόν τινα γενέσθαι
τοῦ μᾶλλον πραπίδεσσιν ἀρη-
ρότα πευκαλίμῃσι.

Πολυπραγμονήσας οὖν ἦλθεν εἰς τὴν κώμην, καὶ εὗρεν αὐτὸν θέρους ἐχέτλην ἀρότρῳ προςαρμόζοντα, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὦ Μύσων, οὐχ ὥρα νῦν ἀρότρου. Καὶ μάλα, εἶπεν, ὥςτε ἐπισκευάζειν.

Οἰταῖον τινά φημι Μύσων' ἐνὶ
Χηνὶ γενέσθαι
τοῦ μᾶλλον πραπίδεσσιν ἀρη-
ρότα πευκαλίμῃσι.

πολυπραγμονήσαντα δὲ ἐλθεῖν εἰς τὴν κώμην καὶ εὑρεῖν αὐτὸν θέρους ἐχέτλην ἀρότρῳ προςαρμόττοντα, καὶ εἰπεῖν, «ἀλλ', ὦ Μύσων, οὐχ ὥρα νῦν ἀρότρου.» «Καὶ μάλα,» εἶπεν, «ὥςτε ἐπισκευάζειν.»

Φερεκύδης, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν περιπατῶν καὶ ναῦν οὐριοδρομοῦσαν ἰδών, εἶπεν ὡς μετ' οὐ πολὺ καταδύσεται· καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ κατέδυ. Ἀνιμηθέντος δὲ ὕδατος ἐκ φρέατος, πιὼν προεῖπεν ὡς εἰς τρίτην ἡμέραν ἔσοιτο λοιμός· καὶ συνέβη οὕτως. Ἐκ δὲ Ὀλυμπίας εἰς Μεσσήνην ἀνιὼν τῷ ξένῳ Περιλάῳ συνεβούλευεν ἐξοικῆσαι μετὰ τῶν οἰκείων· ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη· Μεσσήνη δὲ ἑάλω.

I, 11, 116. Πολλὰ δὲ καὶ θαυμάσια λέγεται περὶ αὐτοῦ. Καὶ γὰρ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Σάμου περιπατοῦντα καὶ ναῦν οὐριοδρομοῦσαν ἰδόντα εἰπεῖν ὡς οὐ μετ' οὐ πολὺ καταδύσεται· καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καταδῦναι. καὶ ἀνιμηθέντος ἐκ φρέατος ὕδατος πιόντα προειπεῖν ὡς εἰς τρίτην [ἡμέραν] ἔσοιτο σεισμός· καὶ γενέσθαι. ἀνιόντα τε εἰς Ὀλυμπίαν εἰς Μεσσήνην τῷ ξένῳ Περιλάῳ συμβουλεῦσαι μετοικῆσαι μετὰ τῶν οἰ-

1. Οἰταῖόν τινα ἔγραψα: οἰταῖον τινὰ ΔΠΕ γενέσθαι ΔΠ: φημι — γενέσθαι Ε 2. πραπίδεσσιν Ε: πραπίδεσιν ΔΠ 4-5. πολυπραγμονήσας — εὗρεν ΔΠ: πολυπραγμονήσαντα — εὑρεῖν Ε
6. ἐχέτλην ἀρότρῳ ΔΕ: ἀρότρῳ ἐχέτλην Π προσαρμόζοντα ΔΠ: προςαρμόττοντα Ε 7. εἶπεν αὐτῷ ὦ ΔΠ: εἰπεῖν 'Αλλ' ὦ Ε 9. μάλα ΠΕ: μάλλα Δ 16. ὡς ΠΕ: οὐ Δ μετ' οὐ πολὺ Ε: μετουπολὺ ΔΠ 21. λοιμὸς Δ: σεισμὸς ΠΕ 21-22. ἐκ δὲ ὀλυμπίας εἰς μεσσήνην ἀνιὼν Π: ἀνιὼν ἐξ ὀλυμπίας εἰς μεσήνην Δ: ἀνιόντα τε εἰς Ὀλυμπίαν εἰς Μεσσήνην Ε 25. μεσσήνη ΠΕ: μεσήνη Δ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε. Κ. Δ. Τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Φθειριάσας, παραγενομένου Πυθαγόρου καὶ ἐρομένου πῶς διακέοιτο, ἐκβαλὼν τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἶπε· Χρωὶ δῆλα· κἀντεῦθεν ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται.

Τοῦτόν φασι, πολέμου συνεστῶτος Ἐφεσίοις καὶ Μάγνησι, βουλόμενον τοὺς Ἐφεσίους νικῆσαι, πυθέσθαι τινὸς παριόντος πόθεν εἴη· τούτου δ' εἰπόντος Ἐξ Ἐφέσου, Ἕλκυσόν με τοίνυν, ἔφη, τῶν σκελῶν καὶ θὲς εἰς τὴν Μαγνήτων χώραν, καὶ ἀπάγγειλόν σου τοῖς πολίταις μετὰ τὸ νικῆσαι αὐτόθι με θάψαι. Ὁ μὲν ἀπήγγειλεν, οἱ δὲ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐλθόντες κρατοῦσι τῶν Μαγνήτων, καὶ τὸν Φερεκύδην μεταλλάξαντα θάπτουσι μεγαλοπρεπῶς.

κείων, καὶ τὸν μὴ πεισθῆναι· Μεσσήνην δὲ ἑαλωκέναι.

I, 11, 118. . . οἱ δὲ φθειριάσαντα τὸν βίον τελευτῆσαι. ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου καὶ πυνθανομένου πῶς διακέοιτο, διαβαλόντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον εἰπεῖν, «χρῷ δῆλα»; καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλολόγοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται.

I, 11, 117. Φησὶ δ' Ἕρμιππος, πολέμου ἐφεστῶτος Ἐφεσίοις καὶ Μάγνησι βουλόμενον τοὺς Ἐφεσίους νικῆσαι πυθέσθαι τινὸς παριόντος πόθεν εἴη· τοῦ δ' εἰπόντος, Ἐξ Ἐφέσου, «ἕλκυσόν με τοίνυν, ἔφη, τῶν σκελῶν καὶ θὲς εἰς τὴν τῶν Μαγνήτων χώραν, καὶ ἀπάγγειλόν σου τοῖς πολίταις μετὰ τὸ νικῆσαι αὐτόθι με θάψαι· ἐπεσκηφέναι τε ταῦτα Φερεκύδην.» (118) ὁ μὲν οὖν ἀπήγγειλεν· οἱ δὲ μετὰ μίαν ἐπελθόντες κρατοῦσι τῶν Μαγνήτων, καὶ τόν τε Φερεκύδην μεταλλάξαντα θάπτουσιν αὐτόθι καὶ μεγαλοπρεπῶς τιμῶσιν.

3. φθειριάσας Π: οὗτος φθειριάσας Δ 4. ἐρομένου ΔΠ: πυνθανομένου Ε 5. ἐκβαλὼν ΔΠ: διαβαλόντα Ε 6. χρωὶ ΔΠ: χρῷ Ε δῆλα ΔΕ: δῆλον Π 11. τοῦτόν φασι ἔγραψα: τοῦτον φασὶ ΔΠ: Φησὶ δ' Ἕρμιππος Ε 11-12. συνεστῶτος ΔΠ: ἐφεστῶτος Ε 14. πυθέσθαι Ε: πυθέσθαί ΔΠ 15. τούτου ΔΠ: τοῦ Ε 17. εἰς τὴν Δ: εἰς τὴν Π: εἰς τὴν τῶν Ε 20. θάψαι ΔΠ: θάψαι — Φερεκύδην Ε 21-22. μίαν ἡμέραν ἐλθόντες ΔΠ: μίαν ἐπελθόντες Ε 23-24. τὸν — μεγαλοπρεπῶς ΔΠ: τόν τε — τιμῶσιν Ε 23. φερεκύδην ΠΕ: φερεκίδην Δ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. ΖΗΣΗΣ Κ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἀναξίμανδρος τὴν μὲν σελήνην ἔλεγε ψευδοφαῆ καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζεσθαι, καὶ τὸν ἥλιον οὐκ ἐλάσσω τῆς γῆς καὶ καθαρώτατον πῦρ.

II, 1,1. Ἀναξίμανδρος... ἔφασκεν... τήν τε σελήνην ψευδοφαῆ, καὶ ἀπὸ ἡλίου φωτίζεσθαι· ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον οὐκ ἐλάττονα τῆς γῆς, καὶ καθαρώτατον πῦρ.

Ἀναξαγόρας δὲ μύδρον, ἤτοι λίθον πεπυρωμένον καὶ μείζω τῆς Πελοποννήσου.

II, 3,8. Οὗτος ἔλεγε τὸν ἥλιον μύδρον εἶναι διάπυρον καὶ μείζω τῆς Πελοποννήσου· οἱ δέ φασι Τάνταλον.

Περὶ δὲ τὴν θεωρίαν τῶν φυσικῶν ἠσχολημένου καὶ μὴ φροντίζοντος τῶν πολιτικῶν, εἶπέ τις Οὐδέν σοι μέλει τῆς πατρίδος; Ὁ δὲ Εὐφήμει, εἶπεν· ἐμοὶ γὰρ καὶ σφόδρα μέλει τῆς πατρίδος, δείξας τὸν οὐρανόν.

II, 3,7. καὶ τέλος ἀπέστη, καὶ περὶ τὴν τῶν φυσικῶν θεωρίαν ἦν, οὐ φροντίζων τῶν πολιτικῶν. ὅτε καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα, «οὐδέν σοι μέλει τῆς πατρίδος;» «εὐφήμει,» ἔφη, «ἐμοὶ γὰρ καὶ σφόδρα μέλει τῆς πατρίδος,» δείξας τὸν οὐρανόν.

Κριθεὶς δὲ ἀσεβείας καθείρχθη ἐν δεσμωτηρίῳ. Καὶ Περικλῆς παρελθὼν εἶπεν [εἴ τι] ἔχουσιν ἐγκαλεῖν αὐτῷ κατὰ τὸν βίον· Οὐδὲν δὲ εἰπόντων, Καὶ μὴν ἐγὼ τούτου μαθητής εἰμι· μὴ οὖν διαβολαῖς ἐπαρθέντες ἀποκτείνητε τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐμοὶ πεισθέντες ἄφετε. Καὶ ἀφείθη· οὐκ ἐνεγκὼν δὲ τὴν ὕβριν ἑαυτὸν ὑπεξήγαγεν.

II, 3,13. Ἕρμιππος δ' ἐν τοῖς βίοις φησὶν ὅτι καθείρχθη ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τεθνηξόμενος. Περικλῆς δὲ παρελθὼν εἶπεν εἴ τι ἔχουσιν ἐγκαλεῖν αὐτῷ κατὰ τὸν βίον· οὐδὲν δὲ εἰπόντων, «καὶ μὴν ἐγώ,» ἔφη, «τούτου μαθητής εἰμι· μὴ οὖν διαβολαῖς ἐπαρθέντες ἀποκτείνητε τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐμοὶ πεισθέντες ἄφετε.» καὶ ἀφείθη· οὐκ ἐνεγκὼν δὲ τὴν ὕβριν ἑαυτὸν ἐξήγαγεν.

2. ἔλεγε ΔΠ: ἔφασκεν Ε   ὑπὸ τοῦ ΔΠ: ἀπὸ Ε   3. καὶ τὸν Δ: τὸν δ' Π: ἀλλὰ καὶ τὸν Ε   4. ἐλάσσω ΔΠ: ἐλάττονα Ε   19-20. κριθεὶς — δεσμωτηρίῳ ΔΠ: Ἕρμιππος — τεθνηξόμενος Ε   19. δὲ ΔΕ: δ' Π   20. καὶ περικλῆς ΔΠ: Περικλῆς δὲ Ε   21. εἴ τι Ε: λείπουσι ΔΠ   23. ἐγὼ ΔΠ: ἐγώ, ἔφη Ε   28. ὑπεξήγαγεν ΔΠ: ἐξήγαγεν Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΜΕΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
Ε.Υ. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Οὗτος ἔλεγε τὴν σελήνην οἰκήσεις ἔχειν καὶ λόφους καὶ φάραγγας, ἀρχάς τε τὰς ὁμοιομερείας, καὶ καθ' ἅπερ ἐκ τῶν ψηγμάτων τὸν χρυσὸν συνεστάναι, οὕτως ἐκ τῶν ὁμοιομερειῶν σμικρῶν σωμάτων καὶ ἀτόμων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι. Καὶ νοῦν μὲν ἔχειν ἀρχὴν κινήσεως.	II, 3,7. Οὗτος ἔλεγε . . . τὴν δὲ σελήνην οἰκήσεις ἔχειν, ἀλλὰ καὶ λόφους καὶ φάραγγας. ἀρχὰς δὲ τὰς ὁμοιομερείας· καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λεγομένων τὸν χρυσὸν συνεστάναι, οὕτως ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι. καὶ νοῦν μὲν ἀρχὴν κινήσεως· . . .
Καὶ φησι· Πάντ' ἦν ὁμοῦ χρήματα, εἶτα νοῦς ἐλθὼν αὐτὰ διεκόσμησε· διὸ καὶ Νοῦς ἐπεκλήθη.	II, 3, 6. καὶ πρῶτος τῇ ὕλῃ νοῦν ἐπέστησεν, ἀρξάμενος οὕτω τοῦ συγγράμματος, ὅ ἐστιν ἡδέως καὶ μεγαλοφρόνως ἡρμηνευμένον. «Πάντα χρήματα ἦν ὁμοῦ· εἶτα ὁ νοῦς ἐλθὼν αὐτὰ διεκόσμησε.» παρὸ καὶ Νοῦς ἐπεκλήθη.
Φασὶ δὲ αὐτὸν προειπεῖν τὴν περὶ Αἰγὸς ποταμοὺς γενομένην τοῦ λίθου πτῶσιν, ὃν [εἶπεν] ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι· καὶ γέγονεν.	II, 3,10. Φασὶ δ' αὐτὸν προειπεῖν τὴν περὶ Αἰγὸς ποταμὸν γενομένην τοῦ λίθου πτῶσιν, ὃν εἶπεν ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι· . . . καὶ γενέσθαι.
Ἔλεγε δὲ καὶ ὡς ὅλος ὁ οὐρανὸς ἐκ λίθων συγκέοιτο, τῇ σφοδρᾷ δὲ περιδινήσει συνεστάναι καὶ ἀνεθέντα κατενεχθήσεσθαι.	II, 3,12. τὸν δὲ Ἀναξαγόραν εἰπεῖν ὡς ὅλος ὁ οὐρανὸς ἐκ λίθων συγκέοιτο· τῇ σφοδρᾷ δὲ περιδινήσει συνεστάναι καὶ ἀνεθέντα κατενεχθήσεσθαι.

1. τὴν ΔΠ: τὴν δὲ Ε 1-2. οἰκήσεις ἔχειν ΠΕ: ἔχειν οἰκήσεις Δ 2. καὶ ΔΠ: ἀλλὰ καὶ Ε 3. ἀρχάς τε ΔΠ: ἀρχὰς δὲ Ε 4. καὶ ΔΠ: λείπει Ε καθ' ἅπερ ἔγραψα: καθάπερ ΔΠΕ ἐκ ΔΠ: γὰρ ἐκ Ε 4-5. ψηγμάτων ΔΠ: ψηγμάτων λεγομένων Ε 6. ὁμοιομερειῶν ΔΠ: ὁμοιομερῶν Ε σμικρῶν ΔΠ: μικρῶν Ε 7. καὶ ἀτόμων ΔΠ: λείπουσιν Ε 8. ἔχειν ΔΠ: λείπει Ε 10. καὶ φησι ἔγραψα: καὶ φησὶ ΔΠ 12. διο ΠΔ: παρὸ Ε 17. δὲ ΔΠ: δ' Ε 18. ποταμοὺς ΔΠ: ποταμὸν Ε 19. εἶπεν Ε: λείπει ΔΠ 20. καὶ γέγονεν ΔΠ: καὶ γενέσθαι Ε 22. ἔλεγε δὲ καὶ ΔΠ: τὸν δὲ Ἀναξαγόραν εἰπεῖν Ε

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἐρωτηθεὶς εἰ τὰ ἐν Λαμψάκῳ ὄρη ἔσται ποτὲ θάλαττα, εἶπεν· Ἐάν γε ὁ χρόνος μὴ ἐπιλίπῃ. Ἐρωτηθεὶς δὲ εἰς τί γέγονεν, Εἰς θεωρίαν, ἔφη, ἡλίου καὶ σελήνης καὶ οὐρανοῦ. Πρὸς τὸν εἰπόντα Ἐστερήθης Ἀθηναίων, Οὐ μὲν οὖν, εἶπεν, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐμοῦ.

II, 3,10. πρός τε τὸν εἰπόντα, εἰ τὰ ἐν Λαμψάκῳ ὄρη ἔσται ποτὲ θάλαττα, φασὶν εἰπεῖν, «ἐάν γε ὁ χρόνος μὴ ἐπιλίπῃ.» Ἐρωτηθεὶς ποτε εἰς τί γεγέννηται, «εἰς θεωρίαν, ἔφη, ἡλίου καὶ σελήνης καὶ οὐρανοῦ.» πρὸς τὸν εἰπόντα, «ἐστερήθης Ἀθηναίων,» «οὐ μὲν οὖν, ἔφη, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐμοῦ.»

Πρὸς τὸν εἰπόντα, ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, Πανταχόθεν, ἔφη, ὁμοία ἡ εἰς Ἅδου κατάβασις.

II, 3, 11. πρὸς τὸν δυσφοροῦντα ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, «πανταχόθεν, ἔφη, ὁμοία ἐστὶν ἡ εἰς ᾅδου κατάβασις.»

Ἐς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν ἐν δερματίνῳ ἐκάθισεν, ὡς μέλλοντος ὕσειν· καὶ γέγονεν.

II, 3,10. ἀλλὰ καὶ εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθόντα ἐν δερματίνῳ καθίσαι, ὡς μέλλοντος ὕσειν· καὶ γενέσθαι.

Ἰδὼν τὸν Μαυσώλου τάφον, ἔφη· Τάφος πολυτελὴς λελιθωμένης ἐστὶν οὐσίας εἴδωλον.

II, 3, 10. ἰδὼν τὸν Μαυσώλου τάφον ἔφη, «τάφος πολυτελὴς λελιθωμένης ἐστὶν οὐσίας εἴδωλον.»

Τῆς καταδίκης καὶ τῆς τῶν παίδων τελευτῆς ἅμα προσαγγελθείσης αὐτῷ περὶ τῆς καταδίκης εἶπεν, ὡς ἄρα Κἀκείνων καὶ ἐμοῦ πάλαι ἡ φύσις θάνατον κατεψη-

II, 3, 13. ὅτε καὶ ἀμφοτέρων αὐτῷ προσαγγελθέντων, τῆς τε καταδίκης καὶ τῆς τῶν παίδων τελευτῆς, εἰπεῖν περὶ μὲν τῆς καταδίκης, ὅτι ἄρα «κἀκείνων κα-

1. ἐρωτηθεὶς εἰ (δ' εἰ Π) ΔΠ: πρός τε τὸν εἰπόντα Ε 2. εἶπεν ΔΠ: φασὶν εἰπεῖν Ε 4. δὲ (δ' Π) — γέγονεν ΔΠ: ποτε — γεγένηται Ε 6. τὸν ΠΕ: δὲ τὸν Δ 7. ἐστερήθης Ε: ἐστερήθη ΔΠ 7-8. οὐ μὲν οὖν ΔΕ: οὔμενουν Π 8. εἶπεν ΔΠ: ἔφη Ε 10. πρὸς τὸν εἰπόντα Δ: ἄλλου δὲ εἰρηκότος Π: πρὸς τὸν δυσφοροῦντα Ε 12. ἡ ΔΠ: ἐστὶν ἡ Ε 14. ἐς Δ: εἰς δ' Π: ἀλλὰ καὶ εἰς Ε ἐλθὼν ΔΠ: ἐλθόντα Ε 14-15. δερματίνῳ ΔΕ: δερματίνῳ χιτῶνι Π 15. ἐκάθισεν ΔΠ: καθίσαι Ε 16. γέγονεν Δ: ἐγένετο Π: γενέσθαι Ε 22-26. τῆς καταδίκης — κἀκείνων ΔΠ: ὅτε καὶ — κἀκείνων Ε 25-26. καὶ ἐμοῦ πάλαι ἡ φύσις θάνατον Δ: κἀμοῦ θάνατον πάλαι ἡ φύσις Π: κἀμοῦ πάλαι ἡ φύσις Ε

φίσατο, περὶ δὲ τῶν παίδων, ὅτι Ἤδειν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας.

μοῦ πάλαι ἡ φύσις κατεψηφίσατο· » περὶ δὲ τῶν παίδων, ὅτι «ᾔδειν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας.»

Ἐν Λαμψάκῳ δὲ τελευτῶν, τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως ἀξιούντων εἰπεῖν τί βούλεται αὐτῷ γενέσθαι, Τοὺς παῖδας, εἶπεν, ἐν ᾧ ἀποθνήσκει μηνὶ κατ' ἔτος παίζειν συγχωρεῖν.

II, 3, 14. Καὶ τέλος ἀποχωρήσας εἰς Λάμψακον αὐτόθι κατέστρεψεν· ὅτε καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως ἀξιούντων τί βούλεται αὐτῷ γενέσθαι, φάναι, « τοὺς παῖδας ἐν ᾧ ἂν ἀποθάνῃ μηνὶ κατ' ἔτος παίζειν συγχωρεῖν.»

Σωκράτης, ἐν ταῖς ζητήσεσι βιαιότερον διαλεγόμενος καὶ κονδυλιζόμενος παρὰ τοῦτο καὶ τιλλόμενος, ἔφερεν ἀνεξικάκως. Καί ποτε λακτισθείς, ἐπειδὴ ἠνείχετο, θαυμάσαντός τινος, εἶπεν· Εἰ δέ με ὄνος ἐλάκτισε, δίκην ἂν αὐτῷ ἐλάγχανον;

II, 5, 21. πολλάκις δὲ βιαιότερον ἐν ταῖς ζητήσεσι διαλεγόμενον κονδυλίζεσθαι καὶ παρατίλλεσθαι, τὸ πλέον τε γελᾶσθαι καταφρονούμενον· καὶ πάντα ταῦτα φέρειν ἀνεξικάκως· ὅθεν καὶ λακτισθέντα, ἐπειδὴ ἠνέσχετο, τινὸς θαυμάσαντος, εἰπεῖν, «εἰ δέ με ὄνος ἐλάκτισε, δίκην ἂν αὐτῷ ἐλάγχανον;»

Εὐριπίδου δόντος αὐτῷ τὸ Ἡρακλείτου σύγγραμμα καὶ ἐρομένου Τί σοι δοκεῖ; εἶπεν· Ἃ μὲν συνῆκα γενναῖα· οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα· πλὴν Δηλίου γέ τινος δεῖται κολυμβητοῦ.

II, 5, 22. φασὶ δ' Εὐριπίδην αὐτῷ δόντα τὸ τοῦ Ἡρακλείτου σύγγραμμα ἐρέσθαι, «τί δοκεῖ;» τὸν δὲ φάναι, «ἃ μὲν συνῆκα, γενναῖα· οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα· πλὴν Δηλίου γέ τινος δεῖται κολυμβητοῦ.»

Ἀλκιβιάδου διδόντος αὐτῷ χώραν μεγάλην, ἵνα οἰκοδομήσηται οἰκίαν, εἶπε· Καὶ εἰ ὑποδημάτων

II, 5, 24. Καί ποτε Ἀλκιβιάδου, καθά φησι Παμφίλη ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῶν ὑπομνημάτων,

4-9. Ἐν λαμψάκῳ — συγχωρεῖν ΔΕ: λείπουσι Π 16. ἠνείχετο ΔΠ: ἠνέσχετο Π 17. θαυμάσαντός τινος ἔγραψα: θαυμάσαντος τινὸς ΔΠ: τινὸς θαυμάσαντος Ε εἶπεν ΔΠ: εἰπεῖν Ε 30. οἰκοδομήσηται ΔΠ: ἐνοικοδομήσηται Ε 29. ἀλκιβιάδου ΔΠ; καί ποτε — ὑπομνημάτων Ε 31. εἶπε καὶ εἰ Δ: εἶπεν εἰ καὶ Π: φάναι καὶ εἰ Ε

ἔδει καὶ βύρσαν μοι ἐδίδους, ἵνα ὑποδήματα ποιησαίμην, καταγέλαστος ἦν ἂν λαβών.	διδόντος αὐτῷ χώραν μεγάλην, ἵνα ἐνοικοδομήσηται οἰκίαν, φάναι, «καὶ εἰ ὑποδημάτων ἔδει, καὶ βύρσαν μοι ἐδίδους, ἵν' ἐμαυτῷ ὑποδήματα ποιησαίμην, καταγέλαστος ἦν ἂν λαβών.»
Πολλάκις δὲ ἀφορῶν εἰς τὰ πλήθη τῶν πιπρασκομένων, ἔλεγε· Πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω. Καὶ συνεχῶς ἐκεῖνα ἀνεφθέγγετο τὰ ἰαμβεῖα·	II, 5, 25. πολλάκις δ' ἀφορῶν εἰς τὰ πλήθη τῶν πιπρασκομένων ἔλεγε πρὸς αὐτόν, «πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω.» καὶ συνεχὲς ἐκεῖνα ἀνεφθέγγετο τὰ ἰαμβεῖα·
Τὰ δ' ἀργυρώματ' [ἐστὶν] ἥ τε πορφύρα ἐς τοὺς τραγῳδοὺς χρήσιμ', οὐκ εἰς τὸν βίον.	Τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἥ τε πορφύρα εἰς τοὺς τραγῳδοὺς χρήσιμ', οὐκ εἰς τὸν βίον.
Αἰσχίνου εἰπόντος Πένης εἰμὶ καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχω, δίδωμι δέ σοι ἐμαυτόν, Ἆρ' οὖν, εἶπεν, οὐκ αἰσθάνῃ τὰ μέγιστά μοι διδούς;	II, 5, 34. Αἰσχίνου δὲ εἰπόντος, «πένης εἰμὶ καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχω, δίδωμι δέ σοι ἐμαυτόν»· «ἆρ' οὖν, εἶπεν, οὐκ αἰσθάνῃ τὰ μέγιστά μοι διδούς;»
Μέλλοντι δὲ αὐτῷ τὸ κώνειον πίεσθαι, Ἀπολλόδωρος ἱμάτιον ἐδίδου καλόν, ἵν' ἐκείνῳ ἐναποθάνοι. Καὶ ὅς Τί δ', ἔφη, τὸ ἐμὸν ἱμάτιον ἐμβιῶναι μὲν ἐπιτήδειον, ἐναποθανεῖν δὲ οὐχί;	II, 5, 35. μέλλοντί τε αὐτῷ τὸ κώνειον πίεσθαι Ἀπολλόδωρος ἱμάτιον ἐδίδου καλόν, ἵν' ἐκείνῳ ἐναποθάνοι· καὶ ὅς, «τί δέ, ἔφη, τὸ ἐμὸν ἱμάτιον ἐμβιῶναι μὲν ἐπιτήδειον, ἐναποθανεῖν δὲ οὐχί;»
Πρὸς δὲ Ξανθίππην πρότερον μὲν λοιδοροῦσαν, ὕστερον δὲ καὶ περιχέασαν αὐτῷ, Οὐκ ἔλεγον,	II, 5, 36. Πρὸς Ξανθίππην πρότερον μὲν λοιδοροῦσαν, ὕστερον δὲ καὶ περιχέασαν αὐτῷ,

3. ἦν ΠΕ: ἣν Δ 7. δὲ Δ: δ' ΠΕ 8. ἔλεγε ΔΠ: ἔλεγε πρὸς αὐτὸν Ε 11. ἰαμβεῖα ΠΕ: ἰαμβεῖα Δ 12. ἀργυρώματ' ἐστὶν Ε: ἀργυρώματα ΔΠ 14. ἐς ΔΠ: εἰς Ε χρήσιμ' ΠΕ: χρήσιμα Δ 16. αἰσχίνου ΠΕ: αἰσχύνου Δ εἰπόντος Π: πρὸς αὐτὸν εἰπόντος Δ: δὲ εἰπόντος Ε 18. εἶπεν ΔΕ: λείπει Π 19. τὰ ΔΕ: εἶπε τὰ Π 21. δὲ Δ: δ' Π: τε Ε 24. δ' ΔΠ: δὲ Ε 27. δὲ ΔΠ: λείπει Ε 29. περιχέασαν ΠΕ: περιχέασαν ὕδωρ Δ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Ν.Φ. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

εἶπεν, ὅτι Ξανθίππη βροντῶσα καὶ ὕδωρ ποιήσει; Πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα Οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα, Ἀλλ' ἔγωγε, εἶπε, συνείθισμαι. Καὶ σὺ δὲ χηνῶν βοώντων ἀνέχῃ. Τοῦ δὲ εἰπόντος Ἀλλά μοι ᾠὰ καὶ νεοττοὺς τίκτουσι, Κἀμοί, ἔφη, Ξανθίππη παιδία γεννᾷ. Ποτὲ δὲ αὐτοῦ θοἰμάτιον περιελομένης, ὡς συνεβούλευον οἱ γνώριμοι χερσὶν ἀμύνεσθαι, Νὴ Δία, εἶπεν, ἵνα, ἡμῶν πυκτευόντων, ἕκαστος ὑμῶν λέγῃ Εὖγε Σώκρατες, Εὖγε Ξανθίππη. Ἔλεγε δέ· Καθ' ἅπερ οἱ ἱππικοί, θυμοειδέσιν ἵπποις συνόντες, ῥᾳδίως τῶν ἄλλων περιγίνονται, οὕτω κἀγώ, Ξανθίππῃ χρώμενος, τραχείᾳ οὔσῃ, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις καλῶς συμπεριενεχθήσομαι.

Ἐρωτηθεὶς πότερον ἄμεινον γῆ-

«οὐκ ἔλεγον, εἶπεν, ὅτι Ξανθίππη βροντῶσα καὶ ὕδωρ ποιήσει;» πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα, «ἀλλ' ἔγωγ', ἔφη, συνείθισμαι, καθαπερεὶ καὶ τροχιλίας ἀκούων συνεχές.» (37) «καὶ σὺ μέν, εἶπε, χηνῶν βοώντων ἀνέχῃ.» τοῦ δὲ εἰπόντος, ἀλλά μοι ᾠὰ καὶ νεοττοὺς τίκτουσι,» «κἀμοί, φησί, Ξανθίππη παιδία γεννᾷ.» ποτὲ αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ καὶ θοἰμάτιον περιελομένης συνεβούλευον οἱ γνώριμοι χερσὶν ἀμύνασθαι, «νὴ Δί', εἶπεν, ἵν' ἡμῶν πυκτευόντων ἕκαστος ὑμῶν λέγῃ, εὖ Σώκρατες, εὖ Ξανθίππη.» ἔλεγε συνεῖναι τραχείᾳ γυναικὶ καθάπερ οἱ ἱππικοὶ θυμοειδέσιν ἵπποις. «ἀλλ' ὡς ἐκεῖνοι, φησί, τούτων κρατήσαντες ῥᾳδίως τῶν ἄλλων περιγίνονται, οὕτω κἀγὼ Ξανθίππῃ χρώμενος τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις συμπεριενεχθήσομαι.

II, 5, 33. ἐρωτηθεὶς πότερον

3. οὐκ ΔΠ: ὡς οὐκ Ε 4. λοιδοροῦσα Ε: λοιδωροῦσα Δ: λείπει Π 4-5. ἔγωγε εἶπε ΔΠ: ἔγωγ' ἔφη Ε 5. συνείθισμαι ΔΠ: συνείθισμαι — συνεχές Ε 6. δὲ Δ: δ' εἶπε Π: μὲν εἶπε Ε 8. ἔφη ΔΠ: φησὶ Ε 9. δὲ Δ: δ' Π: λείπει Ε 9-10. αὐτοῦ θοἰμάτιον ΔΠ: αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ καὶ θοἰμάτιον Ε 10. ὡς ΔΠ: λείπει Ε 12. ἀμύνεσθαι ΔΠ: ἀμύνασθαι Ε δία ΔΠ: Δι' Ε ἵνα ΔΠ: ἵν' Ε 13. ὑμῶν Ε: ἡμῶν ΔΠ 14. λέγῃ ΔΕ: λέγοι Π 14 (δίς) εὖγε ΔΠ: εὖ Ε 15. καθ' ἅπερ ἔγραψα: καθάπερ ΔΠΕ 16-17. δὲ — συνόντες ΔΠ: συνεῖναι — κρατήσαντες Ε 17. περιγίνονται ΔΕ: περιγίγνονται Π 19. τραχεία οὔση ΔΠ: λείπουσιν Ε 20. καλῶς ΔΠ: λείπει Ε 25. ἐρωτηθεὶς ΠΕ: ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος Δ ἄμεινον Δ: λείπει ΠΕ γῆμαι ΔΠ: γῆμαι Ε

μαι ἢ μή, ἔφη· Ὃ ἂν αὐτῶν ποιήσῃς, μεταγνώσῃ.

γῆμαι ἢ μή, ἔφη, «ὃ ἂν αὐτῶν ποιήσῃς, μεταγνώσῃ.

Πρὸς τὸν εἰπόντα Οὐ σοὶ λοιδορεῖται ὁ δεῖνα; Οὐκ ἐμοί, ἔφη· οὐδὲν γὰρ ὧν λέγει πρόςεστί μοι.

II, 5, 37. πρὸς τὸν εἰπόντα, «οὐ σοὶ λοιδορεῖται ὁ δεῖνα;» «οὐχί, ἔφη· ἐμοὶ γὰρ οὐ πρόςεστι ταῦτα.»

Κρινομένου τούτου φασὶ Πλάτωνα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ εἰπεῖν· Νεώτατον ὄντα, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβάντων· τοὺς δὲ δικαστὰς βοῆσαι καταβάντων, τουτέστι κατάβηθι. Ὅτ' οὖν κατεδικάσθη, τιμωμένων τῶν δικαστῶν τί χρὴ παθεῖν αὐτόν, Ἕνεκα μέν, εἶπε, τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως.

II, 5,41. κρινομένου δ' αὐτοῦ φησιν Ἰοῦστος ὁ Τιβεριεὺς ἐν τῷ Στέμματι Πλάτωνα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ εἰπεῖν, «νεώτατος, ὤν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβάντων·» τοὺς δὲ δικαστὰς ἐκβοῆσαι, Κατάβα, κατάβα [τουτέστι κατάβηθι]. Ὅτ' οὖν καὶ κατεδικάσθη διακοσίαις ὀγδοήκοντα μιᾷ πλείοσι ψήφοις τῶν ἀπολυουσῶν· καὶ τιμωμένων τῶν δικαστῶν τί χρὴ παθεῖν αὐτὸν ἢ ἀποτῖσαι, πέντε καὶ εἴκοσιν ἔφη δραχμὰς ἀποτίσειν. (42) Εὐβουλίδης μὲν γάρ φησιν ἑκατὸν ὁμολογῆσαι· θορυβησάντων δὲ τῶν δικαστῶν, «ἕνεκα μέν, εἶπε, τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.»

Φασὶ τὸν Κλεινίαν εὐειδέστατον γενέσθαι καὶ ἐρασθῆναι αὐτοῦ Σωκράτην, καί ποτε πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν· Νῦν γὰρ ἐγὼ Κλεινίαν

II, 6, 48. καὶ αὐτόν φησιν Ἀρίστιππος ἐν τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τροφῆς ἐρασθῆναι Κλεινίου· (49) πρὸς ὃν καὶ ταῦτα εἰπεῖν·

1. ἢ ΔΕ: δεῖ ἢ Π 4. οὐκ ἐμοὶ ΔΠ: οὐχὶ Ε 5. οὐδὲν — μοι ΔΠ: ἐμοὶ—ταῦτα Ε 7-9. τούτου — εἰπεῖν ΔΠ: δ' αὐτοῦ — εἰπεῖν Ε 9. νεώτατον ὄντα, ΔΠ: νεώτατος ὢν ὦ Ε 11-12. βοῆσαι καταβάντων ΔΠ: ἐκβοῆσαι κατάβα κατάβα Ε 13. ὅτ' (ὅτε Δ) οὖν κατεδικάσθη ΔΠ: ὅτ' οὖν καὶ κατεδικάσθη — ἀπολυουσῶν· καὶ Ε 14-15. αὐτὸν ΔΠ: αὐτὸν ἢ ἀποτῖσαι — δικαστῶν Ε 15. ἕνεκα ΔΕ: ἕνεκεν Π 16. πεπραγμένων ΔΠ: διαπεπραγμένων Ε 27-30. φασὶ — εἰπεῖν ΔΠ: καὶ αὐτὸν — εἰπεῖν Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἥδιον θεῶμαι ἢ τἄλλα πάντα ἐν ἀνθρώποις καλά· τυφλὸς δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων δεξαίμην ἂν ἢ ἐκείνου ἑνὸς ὄντος γενέσθαι· ἄχθομαι δὲ καὶ νυκτὶ καὶ ὕπνῳ, ὅτι ἐκεῖνον οὐχ ὁρῶ· ἡμέρᾳ δὲ καὶ ἡλίῳ τὴν μεγίστην ἔχω χάριν, οἵ μοι Κλεινίαν ἀναφαίνουσιν.

« νῦν γὰρ ἐγὼ Κλεινίαν ἥδιον μὲν θεῶμαι ἢ τἄλλα πάντα τὰ ἐν ἀνθρώποις καλά· τυφλὸς δὲ τῶν ἄλλων πάντων δεξαίμην ἢ Κλεινίου ἑνὸς ὄντος γενέσθαι· ἄχθομαι δὲ καὶ νυκτὶ καὶ ὕπνῳ, ὅτι ἐκεῖνον οὐχ ὁρῶ· ἡμέρᾳ δὲ καὶ ἡλίῳ τὴν μεγίστην χάριν οἶδα, ὅτι μοι Κλεινίαν ἀναφαίνουσι ».

Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος ἱκανὸς ἦν ἁρμόσασθαι καὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ προςώπῳ. Διὸ καὶ παρὰ Διονυσίῳ τῶν ἄλλων εὐδοκίμει μᾶλλον.

II, 8, 65. Ἀρίστιππος ... Κυρηναῖος ... (66) Ἦν δὲ ἱκανὸς ἁρμόσασθαι καὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ προςώπῳ, καὶ πᾶσαν περίστασιν ἁρμοδίως ὑποκρίνασθαι· διὸ καὶ παρὰ Διονυσίῳ τῶν ἄλλων εὐδοκίμει μᾶλλον ...

Καί ποτε, Διονυσίου προςπτύσαντος αὐτῷ, ἠνέσχετο. Μεμψαμένου δέ τινος, Εἶτα οἱ μὲν ἁλιεῖς, εἶπεν, ὑπομένουσι ῥαίνεσθαι τῇ θαλάττῃ, ἵνα κωβιὸν θηράσωσιν· ἐγὼ δὲ μὴ ἀνάσχωμαι κράματι ῥανθῆναι, ἵνα βλέννον λάβω;

II, 8, 67. Διονυσίου δὲ προςπτύσαντος αὐτῷ ἠνέσχετο. μεμψαμένου δέ τινος, « εἶτα οἱ μὲν ἁλιεῖς, εἶπεν, ὑπομένουσι ῥαίνεσθαι τῇ θαλάττῃ, ἵνα κωβιὸν θηράσωσιν· ἐγὼ δὲ μὴ ἀνάσχωμαι κράματι ῥανθῆναι, ἵνα βλέννον λάβω ; »

Διονυσίῳ τριῶν ἑταιρῶν οὐσῶν,

II, 8, 67. Διονυσίου δέ ποτε

1. ἥδιον ΔΠ: ἥδιον μὲν Ε τἄλλα ἔγραψα: τάλλα ΔΠΕ πάντα ΔΠ: πάντα τὰ Ε 3. ἁπάντων ΔΠ: πάντων Ε 4. ἐκείνου ΔΠ: Κλεινίου Ε 7. ἔχω χάριν οἵ ΔΠ: χάριν οἶδα ὅτι Ε 8. ἀναφαίνουσιν ΔΠ: ἀναφαίνουσι Ε 12-13. ἱκανὸς ἦν ΔΠ: Ἦν δὲ ἱκανὸς Ε 14. προςώπῳ ΔΠ: προςώπῳ — ὑποκρίνασθαι Ε 19. καί ποτε διονυσίου ΔΠ: Διονυσίου δὲ Ε 20. ἠνέσχετο Ε: ἠνείχετο ΔΠ 25. ῥανθῆναι ΠΕ: ῥανθῆναι Δ βλέννον Ε: βλένον ΔΠ 27. διονυσίω ΔΠ: Διονυσίου Ε τριῶν ΔΠ: δέ ποτε τριῶν Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Γ. ΚΑΛΗΣ ΚΕΠ ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τὴν μίαν ἐκλέξασθαι κελεύσαντος, τὰς τρεῖς ἀπήγαγεν, εἰπὼν Οὐδὲ τῷ Πάριδι συνήνεγκε μίαν προκρῖναι. Ἀπαγαγὼν μέντοι, φασίν, αὐτὰς ἄχρι τοῦ θυρῶνος, ἀπέλυσεν. Οὕτως ἦν καὶ ἑλέσθαι καὶ καταφρονῆσαι πολύς. Διό ποτε Πλάτωνα, οἱ δὲ Στράτωνα πρὸς αὐτόν φασιν, εἰπεῖν Σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλαμύδα φορεῖν καὶ ῥάκος.

Παριόντα δέ ποτε αὐτὸν λάχανα πλύνων Διογένης ἔσκωψεν, εἰπὼν Εἰ ταῦτ' ἔμαθες προσφέρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐλὰς ἐθεράπευες. Ὁ δὲ Καὶ σύ, εἶπεν, εἴπερ ᾔδεις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες. Ἐρωτηθεὶς δέ ποτε τί περιγέγονεν αὐτῷ ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη· Τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρούντως ὁμιλεῖν. Ὀνειδιζόμενος δ' ἐπὶ τῷ πολυτελῶς ζῆν, Εἰ τοῦτ', ἔφη, φαῦλον ἦν, οὐκ ἂν ἐν ταῖς τῶν θεῶν ἑορταῖς ἐγίνετο.

Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν

τριῶν ἑταιρῶν οὐσῶν μίαν ἐκλέξεσθαι κελεύσαντος, τὰς τρεῖς ἀπήγαγεν εἰπών, « οὐδὲ τῷ Πάριδι συνήνεγκε μίαν προκρῖναι· » ἀπαγαγὼν μέντοι, φασίν, αὐτὰς ἄχρι τοῦ θυρῶνος ἀπέλυσεν. οὕτως ἦν καὶ ἑλέσθαι καὶ καταφρονῆσαι πολύς. διό ποτε Στράτωνα, οἱ δὲ Πλάτωνα, πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, « σοὶ μονῳ δέδοται καὶ χλανίδα φορεῖν καὶ ῥάκος. »

II, 8, 68. Παριόντα ποτὲ αὐτὸν λάχανα πλύνων Διογένης ἔσκωψε, καί φησιν « εἰ ταῦτα ἔμαθες προσφέρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐλὰς ἐθεράπευες. » ὁ δέ, « καὶ σύ, εἶπεν, εἴπερ ᾔδεις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες. » Ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, « τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρούντως ὁμιλεῖν. » ὀνειδιζόμενός ποτ' ἐπὶ τῷ πολυτελῶς ζῆν, « εἰ τοῦτ' ἔφη, φαῦλον ἦν, οὐκ ἂν ἐν ταῖς τῶν θεῶν ἑορταῖς ἐγίνετο. »

II, 8, 69. ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι

1. τὴν ΔΠ: λείπει Ε 4. προκρῖναι ΔΕ: προκρίναι Π 8. πλάτωνα οἱ δὲ στράτωνα ΔΠ: Στράτωνα οἱ δὲ Πλάτωνα Ε 9. πρὸς αὐτόν φασιν Π: φασὶ πρὸς αὐτὸν Δ: πρὸς αὐτὸν Ε 10. χλαμύδα ΔΠ: χλανίδα Ε 10-11. φορεῖν καὶ ῥάκος ΔΕ: καὶ ῥάκος φορεῖν Π 13. δέ ποτε ΔΠ: ποτὲ Ε 14-15. ἔσκωψεν εἰπὼν ΔΠ: ἔσκωψε καὶ φησιν Ε 15. ταῦτ' ΔΠ: ταῦτα Ε 16. αὐλὰς ΔΕ: αὐλᾶς Π 20. δέ ποτε Π: δὲ ποτὲ Δ: λείπει Ε περιγέγονεν αὐτῷ ΔΠ: αὐτῷ περιγέγονεν Ε 23. δ' Π: δὲ Δ: ποτ' Ε

πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, εἶπεν· Ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν.

Εἰσιὼν ποτε εἰς ἑταίρας οἰκίαν, τῶν σὺν αὐτῷ μειρακίων τινὸς ἐρυθριάσαντος, Οὐ τὸ εἰσελθεῖν, ἔφη, χαλεπόν, ἀλλὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐξελθεῖν.

Αἴνιγμά τινος αὐτῷ προτείναντος καὶ εἰπόντος Λῦσον, Τί, ὦ μάταιε, λῦσαι, ἔφη, θέλεις ὃ καὶ δεδεμένον ἡμῖν πράγματα παρέχει;

Λοιδορούμενος δέ ποτε ἀνεχώρει· τοῦ δ' ἐπιδιώκοντος εἰπόντος Τί φεύγεις; Ὅτι, φησί, τοῦ μὲν κακῶς λέγειν σὺ τὴν ἐξουσίαν ἔχεις, τοῦ δὲ μὴ ἀκούειν ἐγώ. Εἰπόντος δέ τινος ὡς ἀεὶ τοὺς φιλοσόφους βλέποι παρὰ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις, Καὶ γὰρ ἰατροί, φησι, παρὰ ταῖς τῶν νοσούντων· ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτό τις ἕλοιτ' ἂν νοσεῖν ἢ ἰατρεύειν.

Εἰς Κόρινθον δ' αὐτῷ πλέοντι

ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, ἔφη, «ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δ' οὐκ ἴσασιν.»

II, 8,69. εἰσιών ποτε εἰς ἑταίρας οἰκίαν, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μειρακίων τινὸς ἐρυθριάσαντος, «οὐ τὸ εἰσελθεῖν, ἔφη, χαλεπόν, ἀλλὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐξελθεῖν.»

II, 8, 70. αἴνιγμά τινος αὐτῷ προτείναντος καὶ εἰπόντος, Λῦσον, «τί, ὦ μάταιε, ἔφη, λῦσαι θέλεις ὃ καὶ δεδεμένον ἡμῖν πράγματα παρέχει;»

II, 8, 70. λοιδορούμενός ποτε ἀνεχώρει· τοῦ δ' ἐπιδιώκοντος εἰπόντος, Τί φεύγεις; «ὅτι, φησί, τοῦ μὲν κακῶς λέγειν σὺ τὴν ἐξουσίαν ἔχεις, τοῦ δὲ μὴ ἀκούειν ἐγώ.» εἰπόντος τινὸς ὡς ἀεὶ τοὺς φιλοσόφους βλέποι παρὰ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις, «καὶ γὰρ καὶ οἱ ἰατροί, φησί, παρὰ ταῖς τῶν νοσούντων· ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτό τις ἂν ἕλοιτο νοσεῖν ἢ ἰατρεύειν.»

II, 8, 71. Εἰς Κόρινθον αὐτῷ

4. δὲ ΔΠ: δ' Ε 7. τῶν ΔΠ: καὶ τῶν Ε 9. ἀλλὰ τὸ ΔΕ: τὸ δὲ Π 11. αἴνιγμά τινος Ε: αἴνιγμα τινὸς ΔΠ 12. λῦσον ΠΕ: λύσον Δ 13. μάταιε ΔΠ: μάταιε ἔφη Ε λῦσαι ΠΕ: λύσαι Δ ἔφη ΔΠ: λείπει Ε 16. λοιδορούμενος ἔγραψα: λοιδωρούμενος ΔΠ: λοιδορούμενός Ε δέ ποτε ΔΠ: ποτε Ε 17. ἐπιδιώκοντος ΠΕ: ἔτι διώκοντος Δ 21. δέ τινος ΔΠ: τινὸς Ε 22. βλέποι Ε: βλέπει ΔΠ 22-23. ταῖς τ. π. θύραις ΔΕ: τὰς τ. π. θύρας Π 23. γὰρ ΔΠ: γὰρ καὶ οἱ Ε 24. φησι Π: φησί Ε: φασι Δ 25. τοῦτό τις Ε: τοῦτο τίς ΔΠ ἕλοιτ' ἂν ΔΠ: ἂν ἕλοιτο Ε 27. δ' ΔΠ: λείπει Ε πλέοντι ΔΠ: πλέοντί ποτε Ε

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε. Ι. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

καὶ χειμαζομένῳ συνέβη ταραχθῆναι. Πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα Ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν, ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε, Οὐ γὰρ περὶ ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν. Σεμνυνομένου τινὸς ἐπὶ πολυμαθίᾳ, ἔφη· Ὥςπερ οὐχ οἱ τὰ πλεῖστα ἐσθίοντες ὑγιαίνουσι μᾶλλον τῶν τὰ δέοντα προσφερομένων, οὕτως οὐχ οἱ πολλά, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντές εἰσι σπουδαῖοι.	πλέοντί ποτε καὶ χειμαζομένῳ συνέβη ταραχθῆναι. πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, «ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν, ὑμεῖς δ' οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε,» «οὐ γὰρ περὶ ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἑκάτεροι.» σεμνυνομένου τινὸς ἐπὶ πολυμαθείᾳ ἔφη, «ὥςπερ οὐχ οἱ τὰ πλεῖστα ἐσθίοντες [καὶ γυμναζόμενοι] ὑγιαίνουσι μᾶλλον τῶν τὰ δέοντα προσφερομένων, οὕτως οὐδὲ οἱ πολλὰ ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντές εἰσι σπουδαῖοι.»
Ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος τί ἀμείνων ἔσται ὁ υἱὸς αὐτοῦ παιδευθείς, Εἰ μηδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ οὐ καθεδεῖται λίθος ἐπὶ λίθῳ. Συνιστάντος αὐτῷ τινος τὸν υἱόν, ᾔτησε πεντακοσίας δραχμάς. Τοῦ δὲ εἰπόντος Τοσούτου δύναμαι ἀνδράποδον ὠνήσασθαι, Πρίω, ἔφη, καὶ ἕξεις δύο.	II, 8,72. ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος τί αὐτοῦ ὁ υἱὸς ἀμείνων ἔσται παιδευθείς, «καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ οὐ καθεδεῖται λίθος ἐπὶ λίθῳ.» συνιστάντος τινὸς αὐτῷ υἱὸν ᾔτησε πεντακοσίας δραχμάς· τοῦ δ' εἰπόντος, «τοσούτου δύναμαι ἀνδράποδον ὠνήσασθαι,» «πρίω, ἔφη, καὶ ἕξεις δύο.»
Ὀνειδιζόμενός ποτε ὅτι δίκην ἔχων ἐμισθώσατο ῥήτορα, Καὶ γάρ, ἔφη, ὅταν δεῖπνον ἔχω, μάγειρον μισθοῦμαι.	II, 8, 72. ὀνειδιζόμενός ποτε ὅτι δίκην ἔχων ἐμισθώσατο ῥήτορα, «καὶ γάρ, ἔφη, ὅταν δεῖπνον ἔχω, μάγειρον μισθοῦμαι.»

4. δὲ ΔΠ: δ' Ε 6. ἀγωνιῶμεν ΔΠ: ἀγωνιῶμεν ἑκάτεροι Ε 7. πολυμαθίᾳ ΔΠ: πολυμαθείᾳ Ε 8. οὐχ ΠΕ: λείπει Δ ἐσθίοντες ΔΠ: ἐσθίοντες [καὶ γυμναζόμενοι] Ε 8-9. ὑγιαίνουσι ΠΕ: οὐχὶ ὑγιαίνουσι Δ 10. οὐχ ΔΠ: οὐδὲ Ε 11-12. ἀναγινώσκοντές εἰσι Ε: ἀναγινώσκοντες εἰσὶ ΔΠ 14-15. ἀμείνων — αὐτοῦ ΔΠ: αὐτοῦ — ἔσται Ε 16. εἰ ΔΠ: καὶ εἰ Ε 18. αὐτῷ τινος ΔΠ: τινὸς αὐτῷ Ε τὸν ΔΠ: λείπει Ε 20. δὲ ΔΠ: δ' Ε
22. πρίω ΔΕ: πριῶ Π

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. ΔΣΙΣ Κ.Ε.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἀναγκαζόμενος ὑπὸ Διονυσίου εἰπεῖν τι τῶν ἐκ φιλοσοφίας, Γελοῖον, ἔφη, εἰ τὸ λέγειν μὲν παρ' ἐμοῦ πυνθάνῃ, τὸ δὲ πότε δεῖ λέγειν σύ με διδάσκεις. Ἐπὶ τούτῳ ἀγανακτήσας Διονύσιος ἔσχατον αὐτὸν κατέκλινεν. Ὁ δὲ Ἐνδοξότερον, ἔφη, τὸν τόπον ἠθέλησας ποιῆσαι. Αὐχοῦντος δέ τινος ἐπὶ τῷ κολυμβᾶν, Οὐκ αἰσχύνῃ, εἶπεν, ἐπὶ δελφῖνος ἔργοις ἀλαζονευόμενος;

II, 8,73. ἀναγκαζόμενός ποτε ὑπὸ Διονυσίου εἰπεῖν τι τῶν ἐκ φιλοσοφίας, «γελοῖον, ἔφη, εἰ τὸ λέγειν μὲν παρ' ἐμοῦ μανθάνεις, τὸ δὲ πότε δεῖ λέγειν σύ με διδάσκεις.» ἐπὶ τούτῳ δὴ ἀγανακτήσαντα τὸν Διονύσιον ἔσχατον αὐτὸν κατακλῖναι· καὶ τόν, «ἐνδοξότερον, φάναι, τὸν τόπον ἠθέλησας ποιῆσαι.» αὐχοῦντός τινος ἐπὶ τῷ κολυμβᾶν, «οὐκ αἰσχύνῃ, εἶπεν, ἐπὶ δελφῖνος ἔργοις ἀλαζονευόμενος;»

Καὶ ἄλλου δὲ ἐπὶ τῷ πολλὰ πίνειν καὶ μὴ μεθύσκεσθαι, Τοῦτο καὶ ἡμίονός, φησι.

II, 8,73. αὐχοῦντός τινος ἐπὶ τῷ πολλὰ πίνειν καὶ μὴ μεθύσκεσθαι, «τοῦτο καὶ ἡμίονος» φησί.

Πρὸς τὸν ὀνειδίσαντα αὐτῷ πολυτελῆ ὀψώνια Σὺ δ' οὐκ ἄν, ἔφη, ταῦτα τριωβόλου ἐπρίω; Τοῦ δὲ ὁμολογήσαντος, Οὐκέτι τοίνυν, εἶπε, φιλήδονος ἐγώ, ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος.

II, 8,75. πρὸς τὸν ὀνειδίσαντα αὐτῷ πολυτελῆ ὀψωνίαν ἔφη, «σὺ δ' οὐκ ἂν τριωβόλου ταῦτ' ἐπρίω;» ὁμολογήσαντος δέ, «οὐκέτι τοίνυν, ἔφη, φιλήδονος ἐγώ, ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος.»

Ἐρωτώμενος πῶς ἀπέθανε Σωκράτης, ἔφη Ὡς ἂν ἐγὼ εὐξαίμην.

II, 8,76. ἐρωτώμενος πῶς ἀπέθανε Σωκράτης, ἔφη, «ὡς ἂν ἐγὼ εὐξαίμην.»

Πλέων ποτέ, ἐπεὶ τὸ σκάφος ἔγνω πειρατικόν, λαβὼν τὸ χρυ-

II, 8,77. πλέων ποτὲ ἐπεὶ τὸ σκάφος ἔγνω πειρατικόν, λαβὼν

1. ἀναγκαζόμενος ΔΠ: ἀναγκαζόμενός ποτε Ε 4. πυνθάνῃ ΔΠ: μανθάνεις Ε 5-8. τούτω — ἔφη ΔΠ: τούτῳ δὴ — φάναι Ε 9. αὐχοῦντος δέ τινος ΔΠ: αὐχοῦντός τινος Ε 14. καὶ ἄλλου ΔΠ: αὐχοῦντός τινος Ε δὲ Δ: δ' Π: λείπει Ε 16. ἡμίονος ΔΠ: ἡμίονος Ε φησι Π: φησί Ε: φησιν Δ 18. ὀψώνια ΔΠ: ὀψωνίαν Ε σὺ δ' οὐκ ἂν ἔφη ΔΠ: ἔφη σὺ δ' οὐκ ἂν Ε 19. ταῦτα τριωβόλου (τριοβόλου Π) ΔΠ: τριωβόλου ταῦτ' Ε 19-20. τοῦ δὲ ὁμολογήσαντος ΔΠ: ὁμολογήσαντος δὲ Ε 21. εἶπε Π: εἶπεν Δ: ἔφη Ε 24. ἔφη ὡς ἂν ΔΕ: ὡς ἂν ἔφη Π 26. ποτὲ ΠΕ: ποτὲ Δ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σίον ἠρίθμει· ἔπειτα εἰς θάλασσαν ὡς μὴ βουλόμενος κατέβαλε καὶ δῆθεν ἀνῴμωξε· καὶ ἐπειπεῖν φασιν αὐτὸν ὡς ἄμεινον ταῦτα ὑπ' Ἀριστίππου ἢ διὰ ταῦτα Ἀρίστιππον ἀπολέσθαι. Διονυσίου ποτὲ ἐρομένου ἐπὶ τί ἥκοι, ἔφη ἐπὶ τῷ μεταδώσειν ὧν ἔχοι καὶ μεταλήψεσθαι ὧν μὴ ἔχοι. Ἔνιοι δ' οὕτως ἀποκρίνασθαι· Ὁπότε μὲν σοφίας ἐδεόμην, ἧκον παρὰ Σωκράτην, νῦν δὲ χρημάτων δεόμενος παρὰ σέ.

Κελεύσαντος Διονυσίου ποτὲ παρὰ πότον ἕκαστον τῶν ἐκεῖ σοφῶν ἐν πορφυρᾷ ἐσθῆτι ὀρχήσασθαι, ὁ μὲν Πλάτων οὐ προσήκατο, εἰπὼν

Οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι πέπλον·

Ὁ δ' Ἀρίστιππος, λαβὼν καὶ μέλλων ὀρχήσασθαι, εὐστόχως εἶπε·

Καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν οὖσ' ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

τὸ χρυσίον ἠρίθμει· ἔπειτα εἰς θάλατταν ὡς μὴ θέλων παρακατέβαλε καὶ δῆθεν ἀνῴμωξεν. οἱ δὲ καὶ ἐπειπεῖν φασιν αὐτὸν ὡς ἄμεινον ταῦτα δι' Ἀρίστιππον ἢ διὰ ταῦτα Ἀρίστιππον ἀπολέσθαι. Διονυσίου ποτ' ἐρομένου ἐπὶ τί ἥκοι, ἔφη ἐπὶ τῷ μεταδώσειν ὧν ἔχοι, καὶ μεταλήψεσθαι ὧν μὴ ἔχοι. (78) ἔνιοι δ' οὕτως ἀποκρίνασθαι, «ὁπότε μὲν σοφίας ἐδεόμην, ἧκον παρὰ τὸν Σωκράτην· νῦν δὲ χρημάτων δεόμενος παρὰ σὲ ἥκω.»

II, 8, 78. καὶ ποτε παρὰ πότον κελεύσαντος Διονυσίου ἕκαστον ἐν πορφυρᾷ ἐσθῆτι ὀρχήσασθαι, τὸν μὲν Πλάτωνα μὴ προσέσθαι, εἰπόντα

Οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν·

τὸν δ' Ἀρίστιππον λαβόντα καὶ μέλλοντα ὀρχήσασθαι εὐστόχως εἰπεῖν·

Καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν οὖσ' ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

1. θάλασσαν ΔΠ: θάλατταν Ε 2. βουλόμενος κατέβαλε ΔΠ: θέλων παρακατέβαλε Ε 3. ἀνώμωξε ΔΠ: ἀνῴμωξεν. οἱ δὲ Ε 3-4. φασιν ΠΕ: φασὶν Δ 4-5. ὑπ' ἀριστίππου ΔΠ: δι' Ἀρίστιππον Ε 6. ποτὲ ΔΠ: ποτ' Ε 8-9. μεταλήψεσθαι ΔΕ: λήψεσθαι Π 9. ἔχοι ΔΕ: ἔχοι ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἔχει Π 13. παρὰ ΔΠ: παρὰ τὸν Ε σὲ ΔΠ: σὲ ἥκω Ε 15-19. κελεύσαντος — εἰπὼν ΔΠ: καί ποτε — εἰπόντα Ε 21. πέπλον ΔΠ: στολὴν Ε 22-23. ὁ δ' — εἶπε ΔΠ: τὸν δ' — εἰπεῖν Ε 26. οὖσ' Ε: οὖσα ΔΠ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Διονυσίου ποτὲ δεόμενος περὶ φίλου καὶ μὴ ἐπιτυγχάνων, ἐς πόδας αὐτοῦ ἔπεσε. Πρὸς οὖν τὸν ἐπισκώψαντα Οὐκ ἐγώ, φησιν, αἴτιος, ἀλλὰ Διονύσιος ὁ ἐν τοῖς ποσὶ τὰς ἀκοὰς ἔχων. Διατρίβων ἐν Ἀσίᾳ καὶ ληφθεὶς ὑπ' Ἀρταφέρνου τοῦ σατράπου, πρὸς τὸν εἰπόντα Ὡς δὲ καὶ θαρρεῖς; Πότε γάρ, εἶπεν, ὦ μάταιε, θαρρήσαιμι ἂν μᾶλλον ἢ νῦν, ὅτε μέλλω Ἀρταφέρνῃ διαλέξεσθαι;

II, 8, 79. δεόμενός ποτε ὑπὲρ φίλου Διονυσίου καὶ μὴ ἐπιτυγχάνων εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ ἔπεσε· πρὸς οὖν τὸν ἐπισκώψαντα, «οὐκ ἐγώ, φησίν, αἴτιος, ἀλλὰ Διονύσιος ὁ ἐν τοῖς ποσὶ τὰς ἀκοὰς ἔχων.» διατρίβων ἐν Ἀσίᾳ καὶ ληφθεὶς ὑπὸ Ἀρταφέρνου τοῦ σατράπου πρὸς τὸν εἰπόντα, «καὶ ὧδε θαρρεῖς»; πότε γάρ, εἶπεν, ὦ μάταιε, θαρρήσαιμι ἂν μᾶλλον ἢ νῦν, ὅτε μέλλω Ἀρταφέρνῃ διαλέξεσθαι;»

Πρὸς τὸν εἰπόντα ἐν αἰτίᾳ, ὡς ἀπὸ Σωκράτους πρὸς Διονύσιον ἔλθοι, Ἀλλὰ πρὸς Σωκράτην μέν, εἶπεν, ἦλθον παιδείας δεόμενος, πρὸς δὲ Διονύσιον παιδιᾶς.

II, 8, 80. πρὸς τὸν εἰπόντα ἐν αἰτίᾳ ὡς ἀπὸ Σωκράτους πρὸς Διονύσιον ἔλθοι, «ἀλλὰ πρὸς Σωκράτην μέν, εἶπεν, ἦλθον παιδείας ἕνεκεν, πρὸς δὲ Διονύσιον παιδιᾶς.»

Ἑταίρας εἰπούσης πρὸς αὐτὸν Ἐκ σοῦ κύω, Οὐ μᾶλλον, ἔφη, γινώσκεις, ἢ εἰ δι' ὁλοσχοίνων ἰοῦσα ἔφασκες ὑπὸ τοῦδε κεκεντῆσθαι. Ἠτιάσατο ποτέ τις αὐτὸν ὡς τὸν υἱὸν ἀπορριπτοῦντα ὥσπερ οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ γεγονότα· καὶ ὅς Καὶ τὸ φλέγμα, φησί, καὶ τοὺς φθεῖρας ἴσμεν ἐξ ἡμῶν γεννωμένους, ἀλλ'

II, 8, 81. ἑταίρας εἰπούσης πρὸς αὐτόν, «ἐκ σοῦ κυῶ», «οὐ μᾶλλον, ἔφη, γινώσκεις ἢ εἰ δι' ὁλοσχοίνων ἰοῦσα ἔφασκες ὑπὸ τοῦδε κεκεντῆσθαι.» ἠτιάσατό τις αὐτὸν τὸν υἱὸν ἀπορριπτοῦντα ὥσπερ οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ γεγονότα· καὶ ὅς, «καὶ τὸ φλέγμα, φησί, καὶ τοὺς φθεῖρας ἐξ ἡμῶν ἴσμεν γεν-

1-2. διονυσίου ποτε δεόμενος περὶ φίλου Δ: διονυσίου ποτε περὶ φίλου δεόμενος Π: δεόμενός ποτε ὑπὲρ φίλου Διονυσίου Ε 2. ἐς ΔΠ: εἰς τοὺς Ε 7. ὑπ' ΔΠ: ὑπὸ Ε 9. ὡς δὲ καὶ ΔΠ: καὶ ὧδε Ε 11. ὅτε ΔΕ: ὁπότε Π 15. πρὸς ΔΕ: ἐπὶ Π 16. σωκράτην ΔΕ: σωκράτη Π 17. δεόμενος ΔΠ: ἕνεκεν Ε 21. κύω ΔΠ: κυῶ Ε 24. ἠτιάσατο ποτέ ΔΠ: ἠτιάσατό Ε ὡς ΔΠ: λείπει Ε 27. φλέγμα ΠΕ: φθλέγμα Δ 28. ἴσμεν ἐξ ἡμῶν ΔΠ: ἐξ ἡμῶν ἴσμεν Ε

Ε.Γ. Ζάτσης Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἀχρεῖα ὄντα ὡς πορρωτάτω ῥιπτοῦμεν.

νωμένους, ἀλλ' ἀχρεῖα ὄντα ὡς πορρωτάτω ῥιπτοῦμεν.»

Ἤτει Διονύσιον ἀργύριον· καὶ ὅς· Ἀλλὰ μὴν ἔφης οὐκ ἀπορήσειν τὸν σοφόν. Ὁ δ' ὑπολαβών, Δός, εἶπε, καὶ περὶ τούτου ζητοῦμεν. Δόντος δέ, Ὁρᾷς, ἔφη, ὅτι οὐκ ἠπόρηκα;

II, 8, 82. ᾔτει Διονύσιον ἀργύριον, καὶ ὅς, «ἀλλὰ μὴν ἔφης οὐκ ἀπορήσειν τὸν σοφόν·» ὁ δ' ὑπολαβών, «δός, εἶπε, καὶ περὶ τούτου ζητῶμεν.» δόντος δέ, «ὁρᾷς, ἔφη, ὅτι οὐκ ἠπόρηκα;»

Θεόδωρος ὁ ἄθεος δοκεῖ θεὸς κληθῆναι, Στίλπωνος αὐτὸν ἐρωτήσαντος οὕτως· Ἆρά γε, ὦ Θεόδωρε, ὃ φὴς εἶναι, τοῦτο καὶ εἶ; Ἐπινεύσαντος δέ, Φής, εἶπεν, εἶναι θεός; Τοῦ δὲ ὁμολογήσαντος, θεὸς εἶ ἄρα, ἔφη· δεξαμένου δ' ἀσμένως, γελάσας φησίν· Ἀλλ', ὦ μόχθηρε, τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ κολοιὸς ἂν ὁμολογήσαις εἶναι καὶ ἄλλα μυρία.

II, 8, 86. Θεόδωρος ὁ ἄθεος· ... (100) Δοκεῖ δὲ θεὸς κληθῆναι, Στίλπωνος αὐτὸν ἐρωτήσαντος οὕτως, «ἆρά γε, Θεόδωρε, ὃ φὴς εἶναι, τοῦτο καὶ εἶ;» ἐπινεύσαντος δέ, «φὴς δ' εἶναι θεόν;» τοῦ δ' ὁμολογήσαντος, «θεὸς εἶ ἄρα,» ἔφη. δεξαμένου δ' ἀσμένως, γελάσας φησίν, «ἀλλ', ὦ μόχθηρε, τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ κολοιὸς ἂν ὁμολογήσειας εἶναι καὶ ἄλλα μυρία.»

Οὗτος ὁ Θεόδωρος, προσκαθίσας ποτὲ Εὐρυκλείδῃ τῷ ἱεροφάντῃ, Λέγε μοι, ἔφη, Εὐρυκλείδη, τίνες εἰσὶν οἱ ἀσεβοῦντες περὶ τὰ μυστήρια. Εἰπόντος δ' ἐκείνου Οἱ τοῖς ἀμυήτοις αὐτὰ ἐκφέροντες, Ἀσεβεῖς ἄρα καὶ σύ,

II, 8,101. Ὁ δ' οὖν Θεόδωρος προσκαθίσας ποτὲ Εὐρυκλείδῃ τῷ ἱεροφάντῃ, «λέγε μοι, ἔφη, Εὐρυκλείδη, τίνες εἰσὶν οἱ ἀσεβοῦντες περὶ τὰ μυστήρια.» εἰπόντος δ' ἐκείνου, «οἱ τοῖς ἀμυήτοις αὐτὰ ἐκφέροντες,» «ἀσεβεῖς ἄρα, ἔφη,

5. ὁ δ' ὑπολαβὼν ΠΕ: λείπουσι Δ 6. εἶπε ΠΕ: ἔφη Δ 6-7. ζητοῦμεν ΔΠ: ζητῶμεν Ε 9. δοκεῖ ΔΠ: δοκεῖ δὲ Ε 10. στίλπωνος αὐτὸν ΠΕ: στίλπνωνος Δ 10-11. ἐρωτήσαντος ΠΕ: ἐρωτήσαντος αὐτὸν Δ 11. οὕτως ΠΕ: οὕτω Δ ἀρά Ε: ἆρα ΔΠ ὦ ΔΠ: λείπει Ε 13. εἶπεν ΔΠ: δ' Ε 14. θεός ΔΠ: θεόν Ε δέ ΔΠ: δ' Ε 15. εἶ ἄρα ΠΕ: ἄρα εἶ Δ δ' ΠΕ: δὲ Δ 18. ὁμολογήσαις ΔΠ: ὁμολογήσειας Ε 21. οὗτος ὁ θεόδωρος Π: ὁ δ' οὖν Θεόδωρος Ε: λείπουσι Δ 23. λέγε ΠΕ: θεόδωρος, λέγε Δ 27. ἀσεβεῖς Ε: ἀσεβὴς ΔΠ ἄρα καὶ σὺ ἔφη Δ: εἶ καὶ σὺ ἄρα ἔφη Π: ἄρα, ἔφη, καὶ σύ Ε

ἔφη, τοῖς ἀμυήτοις διηγούμενος.

Διατρίβων δὲ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου, ἀπεστάλη ποτὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Λυσίμαχον πρεσβευτής. Καὶ παρρησιαζομένῳ φησὶν ὁ Λυσίμαχος· Λέγε μοι, ὦ Θεόδωρε, οὐ σὺ εἶ ὁ ἐκπεσὼν Ἀθήνηθεν; Καὶ ὅς· Ὀρθῶς ἀκήκοας· ἡ γὰρ τῶν Ἀθηναίων πόλις, οὐ δυναμένη με φέρειν, ὥςπερ ἡ Σεμέλη τὸν Διόνυσον, ἐξέβαλε. Πάλιν δ' εἰπόντος τοῦ Λυσιμάχου Βλέπε ὅπως μὴ παρέσῃ πρὸς ἡμᾶς αὖθις. Οὐκ ἄν, ἔφη, ἂν μὴ Πτολεμαῖος ἀποστείλῃ. Μίθρου δὲ τοῦ διοικητοῦ Λυσιμάχου παρεστῶτος καὶ εἰπόντος Ἔοικας σὺ μὴ μόνον θεοὺς ἀγνοεῖν, ἀλλὰ καὶ βασιλέας, Πῶς, εἶπεν, ἀγνοῶ, ὅπου γε καὶ σὲ θεοῖς ἐχθρὸν εἶναι νομίζω. Φασὶ δὲ ἐν Κορίνθῳ ποτὲ παρέρχεσθαι αὐτὸν συχνοὺς ἐπαγόμενον μαθητὰς, Μητροκλέα δὲ τὸν κυνικὸν σκάνδικας πλύνοντα εἰπεῖν Σὺ εἶ ὁ σοφιστής; Οὐκ ἂν τοσούτων ἔχρῃζες μαθητῶν, εἰ

καὶ σύ, τοῖς ἀμυήτοις διηγούμενος.»

II, 8,102. Διατρίβων δὲ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου ἀπεστάλη ποθ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Λυσίμαχον πρεσβευτής. ὅτε καὶ παρρησιαζομένῳ φησὶν ὁ Λυσίμαχος, «λέγε μοι, Θεόδωρε, οὐ σὺ εἶ ὁ ἐκπεσὼν Ἀθήνηθεν;» καὶ ὅς, «ὀρθῶς ἀκήκοας· ἡ γὰρ τῶν Ἀθηναίων πόλις οὐ δυναμένη με φέρειν, ὥςπερ ἡ Σεμέλη τὸν Διόνυσον, ἐξέβαλε.» πάλιν δ' εἰπόντος τοῦ Λυσιμάχου, «[βλέπε] ὅπως μὴ παρέσῃ πρὸς ἡμᾶς ἔτι,» «οὐκ ἄν, ἔφη, ἂν μὴ Πτολεμαῖος ἀποστείλῃ.» Μίθρου δὲ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Λυσιμάχου παρεστῶτος καὶ εἰπόντος, «ἔοικας σὺ μὴ μόνον θεοὺς ἀγνοεῖν ἀλλὰ καὶ βασιλέας,» «πῶς, εἶπεν, ἀγνοῶ, ὅπου γε καὶ θεοῖς σε ἐχθρὸν εἶναι νομίζω;» Φασὶ δέ ποτε ἐν Κορίνθῳ παρέρχεσθαι αὐτὸν συχνοὺς ἐπαγόμενον μαθητάς, Μητροκλέα δὲ τὸν κυνικὸν σκάνδικας πλύνοντα εἰπεῖν, «σὺ ὁ σοφιστὴς οὐκ ἂν τοσούτων ἔχρῃζες μαθη-

4. ποτὲ Δ: ποθ' Ε: λείπει Π 6. καὶ ΔΠ: ὅτε καὶ Ε 7. ὦ ΔΠ: λείπει Ε 10. Μεταξὺ τῶν λέξεων ἀθηναίων καὶ πόλις περίπου δύο γράμματα διεξεσμένα Π 12. διόνυσον ΔΕ: διονύσιον Π 13. δ' ΠΕ: δὲ Δ 15. αὖθις ΔΠ: ἔτι Ε 16. μίθρου ΠΕ: μιθριδάτου Δ 17. λυσιμάχου ΠΕ: βασιλέως Δ: τοῦ λυσιμάχου Ε 19. σὺ ΠΕ: λείπει Δ 21. σὲ θεοῖς ΔΠ: θεοῖς σε Ε 22. δὲ ΔΠ: δέ ποτε Ε ἐν Κορίνθῳ ποτὲ ΔΠ: ποτὲ ἐν Κορίνθῳ Ε 25. τὸν ΠΕ: λείπει Δ 26. εἶ ΔΠ: λείπει Ε